Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXI. Warszawa, 25 lutego 1939 r. Nr 6.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

21.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1939 roku o prowadzeniu statystyki przewozów na kolejach wąskotorowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1. Na liniach wąskotorowych P. K. P. i pozostających w zarządzie P. K. P. należy prowadzić rejestrację statystyczną przewozu przesyłek towarowych, ekspresowych, mleka, bagażu i osób według zasad podanych w instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Centralne Biuro Statystyki Przewozów P. K. P. zaopatrzy koleje wąskotorowe w potrzebne formularze statystyczne oraz udzieli szczegółowych wskazówek, co do sposobu ich wypełniania.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1939 roku. Rejestracja powyższa dotyczy przewozów wykonanych od 1 stycznia 1939 roku. Jednocześnie powinno być zaniechane sporządzanie wszelkiej statystyki przewozów prowadzonej do 1 stycznia r. b. na stacjach i w dyrekcjach (wydziałach kolei wąskotor., w biurach kontroli dochodów).

Nr R. W. VI. 254-13/39.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1939 r. nr R. W. VI. 254/13/39.

Instrukcja o rejestracji statystycznej przewozów na kolejach wąskotorowych.

I. Przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i mleka.

§ 1. Do rejestracji przewozu osób służą wykazy na drukach serii W nr 77, sporządzane przez stacje kolei wąskotorowych, na podstawie dziennika sprzedaży biletów kartonowych, wykazów biletów blankietowych oraz odpisów biletów, wydanych przez konduktorów w pociągach.

§ 2. Do wykazów serii W nr 77 należy wpisywać dane, dotyczące wszystkich przewozów osób, według następujących wytycznych:

a) Należy wymieniać: w rubryce 1 — stację przeznaczenia danego biletu, w rubryce 2 — numer strefy odległościowej przejazdu koleją wąskotorową, w rubryce 3 — ilość kilometrów przejazdu koleją toru normalnego, jeśli bilet wydany był w komunikacji sąsiedzkiej.

b) Stacje przeznaczenia linii wąskotorowych winny być zgrupowane kolejno wg następujących 13 stref, odpowiadających odległości przejazdu na kolei wąskotorowej:

Odległość km.	Strefa
1— 10	1
11— 20	2
21— 30	3
31— 40	4
41— 50	5
51— 60	6
61— 70	7
71— 80	8
81— 90	9
91—100	10
101—150	11
151—200	12
powyżej —200	13

Przykład:

Wydano bilet z Nowogródka do Warszawy; odległość przejazdu koleją wąskotorową — 26 km i koleją normalnotorową — 460 km. Należy w rubryce 1 wpisać „Warszawa" w rubryce 2 — „strefa 3", w rubryce 3 — „460 km", następnie należy wykazać ilość wydanych biletów wg klas i tabel oraz wpływy.

c) Jeżeli do jednej strefy wchodzi dwie lub więcej relacji, ilość przejazdów za biletami wydanymi w tych relacjach należy podsumować i wykazać ogólną ilość przejazdów za biletami wszystkich relacyj wchodzących do danej strefy.

d) W następnych rubrykach — od 4 do 21 włącznie — należy wykazywać ilość osób, przewiezionych w każdej strefie wg klas i tabel (stosownie do nagłówków wykazów). Jeżeli w pewnych relacjach są wydane bilety powrotne wg poszczególnych tabel, należy, do rubryki wykazu odpowiadającej danej tabeli opłat, wpisywać ilość wydanych biletów powrotnych pomnożoną przez 2 i dodawać ją do ilości przewiezionych osób za biletami jednorazowymi w danych relacjach, wg danej tabeli i klasy. W ogóle zaś wszelkie bilety, zarówno pojedyncze, jak i zbiorowe za przejazd w obie strony na stacji wyjazdu, należy celem uzyskania ilości przewiezionych osób mnożyć przez 2, gdyż na stacji wyjazdu powrotnego podróżni ci nie będą już rejestrowani.

e) W rubrykach 22 i 23, należy wykazywać ilość przewiezionych osób za wycieczkowymi biletami powrotnymi, stosowanymi w myśl § 34 TO W II oraz za biletami ulgowymi powrotnymi, stosowanymi wg tabeli 17 TOW II, uzyskując ją również przez pomnożenie ilości wydanych biletów przez 2.

f) W rubrykach 24 i 25 należy podawać sumę wszystkich rubryk, od 4 do 23 włącznie.

g) W rubrykach od 26 do 31 należy wykazywać **ilość wydanych biletów** okresowych, miesięcznych i abonamentowych **nie mnożąc** tych biletów przez ustaloną dla nich ilość przejazdów.

h) Rubryki od 32 do 35 mogą być niewypełnione.

Konduktorzy, powracający do swojej stacji macierzystej, powinni jednocześnie z przekazywaniem gotówki uzyskanej ze sprzedaży biletów, przedstawiać odpisy biletów wydanych w pociągu. Na podstawie tych odpisów biletów stacja oblicza ilość przewiezionych osób za biletami wydanymi w pociągu wg klas i tabel oraz odległości przejazdu. Przy sporządzaniu miesięcznego wykazu ilości przewiezionych osób stacje obowiązane są włączyć do odpowiednich stref tych wykazów również i ilość osób przewiezionych za biletami wydanymi w pociągu z tym, że przy biletach sprzedanych przez konduktorów, w rubryce 1 należy wykazywać, od jakiej i do jakiej stacji wydano bilety.

j) Po wpisaniu wszystkich relacyj i po podsumowaniu każdej strefy, należy sporządzić ogólne zestawienie poszczególnych stref i zesumować dane wszystkich stref wg tabel i klas, a w rubryce „Razem" wpisać ogólną ilość przewiezionych osób wg tabel i klas we wszystkich strefach.

k) Pod sumą ogólną przejazdów należy wykazać ogólne wpływy otrzymane za bilety wg

tabel i klas, przy czym wpierw należy wpisać do odnośnych rubryk wpływy, przypadające za odległość kolei wąskotorowej, a pod tymi liczbami wpływy za odległość kolei normalnotorowych. W ten sposób dla każdej tabeli i każdej klasy otrzyma się trzy sumy, z których pierwsza wykaże ilość przewiezionych osób, druga — wpływy za przejazd koleją wąskotorową i trzecia — wpływy za przejazd kolejami normalnotorowymi.

§ 3. Miesięczne zestawienia przewozu bagażu, przesyłek ekspresowych i mleka, stacje sporządzają na drukach serii W nr 78 w następujący sposób:

a) W rubryce 1 należy wykazywać stacje przeznaczenia przesyłek, rubryki 2 i 3—wypełniać w myśl tych samych zasad, jak przy przewozie osób, w rubryce 4 — podać ilość kwitów bagażowych (wzgl. listów ekspresowych na przesyłki ekspresowe przewiezione w danym miesiącu), w rubryce 5 — waga tych przesyłek w kilogramach, w rubryce 6 — ilość przesyłek mleka, w rubryce 7 — wagę przewiezionego mleka w kilogramach, wreszcie w rubrykach 8 i 9 — wpływy z przewozu, przypadające na linie wąskotorowe i normalnotorowe.

b) Wszystkie przesyłki należy grupować wg takich samych stref, jak przy przewozie osób, włączając do odpowiednich stref również i ten bagaż, który został nadany na przystankach nieobsadzonych i przewieziony do stacji przeznaczenia na podstawie zaświadczenia na bagaż nadany za opłatą przy wydaniu, stosownie do § 2 pkt. h).

c) Po wpisaniu wszystkich przewozów należy podsumować ogólną ilość przesyłek i wagę przewiezionych w danym miesiącu przesyłek wg wszystkich stref, a następnie wykazać ogólne wpływy za przesyłki z rubryki 5 i z rubryki 7, przy czym ogólne wpływy, przypadające za odległość przewozu kolejami wąskotorowymi i normalnotorowymi, należy wykazywać osobno w odpowiednich rubrykach.

§ 4. Wykazy statystyczne z przewozu osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i mleka — stacje przesyłają do swych dyrekcji okręgowych kolei państwowych — Warszawa, Wilno i Radom — do wydziału kolei wąskotor., w pozostałych zaś d. o. k. p. — do wydziału handl.-taryf. w terminie do dnia 10 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym.

§ 5. Dyrekcja sprawdza czy wszystkie stacje przesłały wykazy nr 77 i 78, czy wykazy są sporządzone ściśle wg powyższych wskazówek i po dokonaniu ewentualnych poprawek, przesyła wykazy przy spisie stacyj nadania do Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P. nie później niż 15 następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym.

§ 6. Centralne Biuro Statystyki Przewozów P. K. P. sporządza zestawienia, zawierające dane o przewozach i przebiegach (pasażero i tono-kilometrach) i wpływach w komunikacji miejscowej i sąsiedzkiej, każdej kolei wąskotorowej osobno, jak również ogólne zestawienie powyższych danych ze wszystkich kolei poszczególnych dyrekcji i ogólne zestawienie ze wszystkich dyrekcyj okręgowych kolei państwowych.

§ 7. Do zestawień przejazdów i przewozów, nadanych na stacjach kolei wąskotorowych, C. B. S. włącza również i ilość osób i ton bagażu, przesyłek ekspresowych i mleka nadanych na stacjach kolei normalnotorowych do stacyj kolei wąskotorowych, obliczając pasażero- i tono-kilometry za rzeczywistą odległość przebiegu od stacji stycznej do stacji docelowej kolei wąskotorowej. Natomiast dane o wymienionych wyżej przewozach w komunikacji sąsiedzkiej ze stacji toru wąskiego do stacji toru normalnego, zawarte w rubryce 3 wykazów serii W nr 77 wzgl. nr 78 — C. B. S. włącza do odpowiednich rubryk wykazów przewozu osób i bagażu na kolejach normalnotorowych, uwzględniając odległość przejazdu od stacji stycznej do stacji przeznaczenia kolei normalnotorowych.

§ 8. Opracowane w myśl § 6 dane statystyczne o przewozach C. B. S. wysyła w formie wykazu do Ministerstwa Komunikacji (Dep. III i IV) oraz do dyrekcyj okręgowych kolei państwowych (wydział kolei wąskotorowych i handl.-taryf.) w terminie do dnia 30 każdego pierwszego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym.

§ 9. Oprócz miesięcznych zestawień C. B. S. sporządza roczne zestawienia do Rocznika eksploatacyjnego wydawanego przez C. B. S.

II. Przewozy towarów.

§ 10. Rejestracji przewozu towarów C. B. S. dokonywa na podstawie danych zawartych w grzbietach listów przewozowych i odpisach kwitów przesyłkowych.

§ 11. W tym celu stacje kolei wąskotorowych obowiązane są nie później niż dnia 3 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym przesyłać do swych dyrekcyj o. k. p. (biur kontroli dochodów) grzbiety listów przewozowych, wzgl. odpisy kwitów przesyłkowych (przesyłek gosp. wojsk.), na wszystkie przesyłki nadane do przewozu w ubiegłym miesiącu.

§ 12. Wymienione dokumenty przewozowe, oprócz danych potrzebnych do innych celów, powinny zawierać następujące dane, niezbędne do rejestracji przewozu towarów:

1) nazwę stacji nadania,
2) nazwę stacji przeznaczenia,
3) nazwę stacji stycznej z koleją normalnotorową w ruchu sąsiedzkim i tranzytowym,
4) nazwę towaru,
5) wagę przesyłki w kilogramach,

6) rodzaj przesyłki (pośpieszna, zwyczajna),
7) ładowność wagonu,
8) odległość przewozu (w ruchu sąsiedzkim i tranzytowym osobno dla kolei wąskotorowej i normalnotorowej),
9) przewoźne za odległość po wąskotorowej i oddzielnie normalnotorowej kolei,
10) rodzaj zastosowanej taryfy.

W razie braku wyżej podanych danych niezbędnych dla opracowania statystyki, grzbiety listów przewozowych i odpisy kwitów przesyłkowych będą zwracane celem uzupełnienia.

§ 13. Dyrekcje o. k. p. (biura kontroli dochodów) przesyłają do Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P. najpóźniej do dnia 10-go następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym, wszystkie otrzymane ze stacji grzbiety listów przewozowych i kwity przesyłkowe zgrupowane wg stacji nadania i poszczególnych kolei z dołączeniem ilościowego wykazu wg stacji nadania.

§ 14. Centralne Biuro Statystyki Przewozów P. K. P. na podstawie otrzymanych grzbietów listów przewozowych i odpisów kwitów przesyłkowych opracowuje zestawienia statystyczne przewozu towarów na kolejach wąskotorowych osobno:

a) dla każdej stacji tych kolei,
b) dla każdej kolei, oraz
c) dla wszystkich kolei łącznie.

§ 15. Zestawienia powinny być sporządzane z uwzględnieniem podziału wg:

1) rodzaju przewozów:
   a) miejscowe,
   b) sąsiedzkie,
   c) tranzytowe;
2) rodzaju przesyłek:
   a) handlowe normalne, które dzielą się na pośpieszne i zwyczajne,
   b) handlowe umowne (w poc. prywatnych właścicieli),
   c) gospodarcze,
   d) wojskowe;
3) rodzaju towarów.

W zależności od wagi przesyłki dzielą się na całowagonowe i drobnicowe.

§ 16. Zestawienia powinny zawierać ilość ton ładunków nadanych do przewozu na poszczególnych stacjach wg rodzaju towarów, ilość wykonanych na każdej kolei tono-kilometrów i wpływy z przewoźnego.

§ 17. Statystyka przewozu ładunków wagonowych powinna być opracowywana wg poniżej podanych towarowych pozycyj statystycznych:

1. zboża w ziarnie i ziarna roślin strączkowych — poz. 1a, b) K. t.
2. ziemniaki świeże — poz. 20 K. t.
3. buraki cukrowe świeże—poz. 21a K. t.
4. rośliny żyjące — poz. 30 K. t.
5. pasza zielona i słoma— poz. 31 i 32 K. t.
6. inne wyroby pochodzenia roślinnego działu „A" K. t.
7. zwierzęta domowe żywe — z poz. 61 K. t.
8. mięso, wytwory hodowli — poz. 70 i 71 K. t.
9. inne towary z działu „B" K. t.
10. wyroby młynarskie — poz. 10 K. t.
11. kamienie rodzime polne—z poz. 80 K. t.
12. piasek, żwir, żwirek itd. — poz. 81 K. t.
13. gips palony — z poz. 84 K. t.
14. cementy mielone wszelkich nazw — poz. 86 K. t.
15. kaolin i wszelkie gliny — poz. 82 i 97 K. t.
16. sól kuchenna kamienna—poz. 103 K. t.
17. rudy żelazne z poz. 108 K. t.
18. węgiel kamienny — poz. 120 K. t.
19. koks węglowy — poz. 121 K. t.
20. torf itd. — poz. 123 K. t.
21. oleje mineralne itd. — poz. 140 — 151 K. t.
22. inne towary działu „C" K. t.
23. towary działu „D" — poz. 155.
24. wysłodki (wytłoki) buraczane — poz. 194, 195 K. t.
25. melas — poz. 196 K. t.
26. cukier (bez pozycji w K. t.).
27. inne towary działu „E" K. t.
28. nawozy sztuczne — Dział „F" grupa XXVIII z wyj. poz. 275 K. t.
29. wapno defekcyjne z poz. 275 K. t.
30. inne towary w dziale „F" K. t.
31. towary działu „G" K. t.
32. towary działu „K" K. t.
33. towary działu „J" K. t.
34. drewno w szczapach łupanych i okrąglakach — poz. 341 b).
35. drewno nieobrobione — poz. 342 K. t.
36. drewno kopalniane — poz. 343 K. t.
37. papierówka — poz. 345 K. t.
38. drewno obrobione — poz. 346 K. t.
39. słupy teletechniczne, podkłady — poz. 344 i 362 K. t.
40. inne towary działu „K" K. t.
41. towary działu „L" K. t.
42. cegła z pozycji 436.
43. inne towary z działu „M" K. t.
44. towary działu „N" K. t.
45. towary działu „O" K. t.
46. towary działów „P" i „R" K. t.
47. towary pozostałych działów.

§ 18. Przesyłki drobnicowe oddzielnie handlowe, gospodarcze i wojskowe, tworzą bez względu na rodzaj towarów trzy oddzielne pozycje statystyczne.

§ 19. C. B. S. przesyła do Ministerstwa Komunikacji (Dep. III i Dep. IV) w 2-ch egzemplarzach do dnia 10 drugiego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym, ogólne miesięczne zestawienia z przewozu towarów na poszczególnych kolejach wąskotorowych, zawierające dane wg poszczególnych towarów o ilości przewozów, o osiągniętych wpływach z przewoźnego, o przeciętnym przebiegu jednej tony, oraz przeciętnym wpływie z przewoźnego za tonę i tonokilometr na każdej kolei wąskotorowej osobno i na wszystkich razem wg rodzaju przesyłek (handlowe, wojskowe, gospodarcze itp.) wg wagi (całowagonowe, drobnicowe) i rodzaju przewozów.

§ 20. Do dnia 10 drugiego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym — C. B. S. przesyła do d. o. k. p. po 3 egzemplarze zestawienia dotyczącego kolei wąskotorowej danej dyrekcji o. k. p., zawierającego wykaz ilości towarów wg poszczególnych pozycyj statystycznych (§ 17) nadanych do przewozu na poszczególnych stacjach każdej kolei wąskotorowej, osobno w komunikacji wewnętrznej danej kolei i osobno w komunikacji sąsiedzkiej.

Jeden egzemplarz zestawienia otrzymuje wydział handlowo-taryfowy zainteresowanych dyrekcji o. k. p. (dział ekonomiczno-handlowy) drugi i trzeci — wydział kolei wąskotorowych w dyrekcjach o. k. p. Warszawa, Radom, Wilno. Zestawienia te mają służyć dyrekcjom do kontrolowania handlowej działalności stacyj i poszczególnych kolei w celu wydania zarządzeń, usprawniających tę działalność, bezpośrednio lub, w razie potrzeby, po uzyskaniu decyzji Ministerstwa Komunikacji.

§ 21. C. B. S. opracowuje zestawienia statystyczne, dotyczące przewozu towarów na kolejach wąskotorowych do Rocznika statystycznego przewozu towarów na P. K. P. wg schematów, przyjętych dla statystyki przewozu na kolejach normalnotorowych, z odpowiednimi zmianami, wynikającymi z przewozu na kolejach wąskotorowych.

22.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 stycznia 1939 r. nr 10, w sprawie przypomnienia o konieczności ścisłego przestrzegania postanowienia zawartego w punkcie 17 § 1 „Przepisów sygnalizacji na kolejach polskich" (nr E 1) w przypadkach zepsucia się lub czasowej nieczynności semaforów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Komunikacji, że niektóre jednostki służbowe mylnie interpretują postanowienie zawarte w punkcie 17 § 1 „Przepisów sygnalizacji na kolejach polskich" (nr E 1) w przypadkach zepsucia się lub czasowej nieczynności semaforów. Ze względu na powyższe, Ministerstwo Komunikacji przypomina, że postanowienie, to upoważniające drużynę pociągową, w przypadkach otrzymania rozkazu szczególnego o zepsuciu się lub o nieważności dla danego pociągu semaforu do przejechania wymienionego semaforu bez zatrzymania, chociaż on wskazuje sygnał 1 „Stój" pod warunkiem, że obok odnośnego semaforu dany będzie ręczny sygnał 27 „Naprzód" — dotyczy w powyżej przytoczonych okolicznościach każdego oddzielnie z pośród semaforów wjazdowych, wyjazdowych i odstępowych **jako też i drogowskazowych,** niezależnie od odległości w jakiej semafory te od siebie się znajdują.

Nr R. O. V. 200/1.

DZIAŁ ZASOBÓW.

23.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 stycznia 1939 roku nr 11 o zmianie warunków technicznych dostawy bielizny pościelowej, koców, poduszek i materaców z trawy morskiej dla potrzeb P. K. P.

W warunkach technicznych dostawy i odbioru bielizny pościelowej, koców, poduszek i materaców z trawy morskiej $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo-1}}$ zatwierdzonych dn. 12 sierpnia 1938 r. nr MZ. IX. 902/120 wprowadza się niniejszym następującą zmianę:

w tablicy A „Zestawienie warunków, którym powinny odpowiadać materiały i wyroby pościelowe" w nr porz. 7 „Materace" należy napisać nowe normy:

„1) surowiec: w osnowie bawełna, w wątku przędza lniana z włókna czesanego,

2) ciężar w g: 1 m² przy 10% wilgoci 195,

3) ilość nici w 1 cm: osnowy — 43, wątku — 13,

4) wytrzymałość w kg: osnowy — 64, wątku — 40,

5) barwa: według wzoru,

6) splot: skośny, łamany,

7) wykończenie według wzoru normalne, o równej przędzy bez błędów tkackich, barwik trwały w próbie na pranie i pot,

8) zawartość wody przepisowa w %: 10,

9) zawartość lustrówki w %: do 6".

Nr M. N/2/2/39.

24.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 stycznia 1939 r. nr 12 o Polskich Normach Komunikacyjnych na barwiny olejne, emalie, lakiery, sykatywę, kit i masę zacierową oraz na pokost i barwiny olejne szybkopodsychające.

Ministerstwo Komunikacji unieważnia niniejszym warunki techniczne dostawy farb olej-

nych, emalij, lakierów i innych materiałów malarskich, używanych na P. K. P. zatwierdzonych dnia 30 listopada 1935 r. Ser. 2 nr 229 i w zamian wprowadza jako obowiązujące na P. K. P. następujące Polskie Normy Komunikacyjne:

1. Barwiny olejne $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—100}}$

2. Emalie $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—101}}$

3. Lakiery $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—102}}$

4. Sykatywa, kit i masa zacierowa $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—103}}$

Równocześnie Ministerstwo Komunikacji wprowadza jako obowiązujące na P. K. P. normy na:

1. Pokost szybkopodsychający $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—104}}$

2. Barwiny olejne szybkopodsychające $\frac{\text{PNK}}{\text{Zo—105}}$

Nr M. N/8/22/38.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

25.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1938 r. o pojazdach mechanicznych, przeznaczonych do nauki jazdy w państwowych zakładach naukowych.

W myśl postanowień § 33 ust. (6) rozporządzenia z dnia 27 września 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr 85, poz. 616), pojazdy mechaniczne, prowadzone przez uczących się jazdy powinny być w czasie jazdy opatrzone tablicami z napisem „nauka jazdy".

W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji zarządza, aby pojazdy mechaniczne, państwowych zakładów naukowych, przeznaczone wyłącznie do nauki jazdy młodzieży szkolnej i z tego powodu zwolnione od opłat na P. F. D., były opatrzone na stałe wymienionemi tablicami, gdyż do innych celów pojazdy te nie mogą być używane.

Nr DR-93-23/1.

OBWIESZCZENIA.

W Y K A Z

ilości pojazdów mechanicznych (cywilnych) kursujących na obszarze Rzplitej w dniu 1 stycznia 1939 r.

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			Ilość samochodów									
Nr Porz.	Województwo	Liczba mieszkańców na dz. 1.I. 1938 r. (w przybliżeniu)	osobowych	dorożek	autobusów	ciężarowych	innych	ogólna	Ilość motocykli	Ogólna ilość pojazdów mechanicznych	Roczny przyrost względnie ubytek (w %) ogólnej ilości pojazdów mechanicznych w stosunku do ilości z dnia 1.I. 1938 r.	Liczba mieszkańców przypadająca na jeden pojazd mechaniczny
1	Białostockie	1.778.000	365	80	67	213	37	762	415	1177	+ 34,4	1510
2	Kieleckie	3.176.000	1221	189	145	508	101	2164	685	2849	+ 24,8	1114
3	Krakowskie	2.466.000	1801	342	100	554	126	2923	922	3845	+ 27,1	641
4	Lubelskie	2.666.000	662	55	146	220	69	1152	358	1510	+ 27,5	1765
5	Lwowskie	3.357.000	1423	371	124	412	131	2461	613	3074	+ 13,0	1092
6	Łódzkie	2.847.000	1792	298	203	722	153	3168	707	3875	+ 7,0*)	734
7	Nowogródzkie	1.157.000	189	36	68	95	32	420	170	590	+ 39,8	1961
8	Poleskie	1.239.000	217	16	35	62	28	358	145	503	+ 28,3	2463
9	Pomorskie	1.172.000	3070	481	181	1222	131	5085	1589	6674	+ 70,3*)	175
10	Poznańskie	2.285.000	3398	483	215	955	116	5167	1525	6692	— 2,5*)	341
11	Stanisławowskie	1.588.000	282	101	30	55	27	495	153	648	+ 28,8	2451
12	Tarnopolskie	1.717.000	231	24	37	46	12	350	113	463	+ 26,5	3708
13	Warszawskie	2.736.000	1070	75	97	436	84	1762	825	2587	+ 8,2*)	1057
13a	m. st. Warszawa	1.268.000	4867	2399	310	1932	239	9747	1791	11538	+ 23,8	110
14	Wileńskie	1.396.000	275	53	56	97	65	546	290	836	+ 21,5	1669
15	Wołyńskie	2.282.000	328	23	82	97	37	567	222	789	+ 30,9	2892
16	Śląskie	1.404.000	3359	190	142	983	147	4821	1538	6359	+ 26,6	220
	Razem	34.534.000	24550	5216	2038	8609	1535	41948	12061	54009	+ 22,2	639

13 — U W A G I

1. Do ilości innych pojazdów mechanicznych (kol. 7) zaliczono: cysterny, pożarnicze, traktory itp.
2. Roczny procentowy przyrost według poszczególnych rodzajów pojazdów mechanicznych w stosunku do ilości z dn. 1.I. 1938 r. wynosi:
   - a) osobowe przyrost + 25,6%
   - b) dorożki " + 5,5%
   - c) autobusy " + 16,2%
   - d) ciężarowe " + 25,8%
   - e) inne " + 24,5%
   - f) motocykle " + 22,1%
3. Przybliżoną liczbę mieszkańców przyjęto na zasadzie danych Głównego Urzędu Statystycznego — Wiadomości Statystyczne nr 11 z dn. 15.IV. 1938 r. według dawnych granic terytorialnych.
4. Ogólna ilość pojazdów mechanicznych wraz z pojazdami niezarejestrowanymi wynosi:
   - samochodów 54020
   - motocykli 17249
   - Razem 71269

*) Znaczne różnice w przyroście i ubytku pojazdów mechanicznych w woj. poznańskim, pomorskim, łódzkim i warszawskim powstały z powodu zmian terytorialnych

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27,
tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8-26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 105266. 25.II.39. 8550.